

Apostlenes gjerninger – samtaleopplegg

Del 3 (Kirke i urolige tider, del B)

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 4. okt 2020

Resymé fra talen

Apg 3,4-12. På pinsedag hadde det skjedd noe med disiplene. Fulle av DHÅ og ild tar de nå for første gang etter Jesus fór opp til himmelen, initiativ til helbredelse eller mirakler. Det får store ringvirkninger når den lamme mannen ved fagerporten blir reist opp, og Peter og Johannes får muligheten til å forkynne evangeliet i Salomos søylehall – samme sted som Jesus tidligere hadde profetert at «de som tror på meg, skal også gjøre de gjerningene jeg gjør...». Mange kom til tro, og samtidig startet forfølgelsen for alvor.

Fengslingen gir disiplene mulighet til å tale for jødernes rådsherrer, de eldste og de skriftlærde. De undret seg over kraften og frimodigheten, og der det står at «de kjente dem igjen, at de hadde vært sammen med Jesus», kan det godt hende det ligger mer under dette enn at de husket dem igjen som mennesker som fulgte Ham. Kanskje handler det om at de merket den samme kraften, kjærligheten og berøringen fra himmelen som i møte med Jesus. I tillegg var det vanskelig å si imot det sterke vitnesbyrdet fra den lamme som hadde blitt frisk.

Apg 4,25-30. Da de etter løslatelsen kom sammen for å be, får vi være med og høre hvordan de ba:

- Herre, se til truslene deres
- Gi Dine tjenere å tale Ditt ord med all frimodighet
- I det du rekker ut Din hånd til å helbrede, og tegn og under skjer ved Din Hellige Tjener Jesu navn.

Dette er bra å ta med seg til våre egne bønnemøter.

Apg 4,32. Det var en sterk enhet, og i den situasjonen de var valgte de å ha felles økonomi. Ett av resultatene av dette var at ingen blant dem led nød. Historien som kommer etterpå om Ananias og Saffira, har nettopp økonomiforvaltningen blant de første disiplene som utgangspunkt.

Apg 5,1-11. Historien om Ananias og Saffira handler i korte trekk om at de prøver å hykle seg til et godt omdømme i menigheten. Men Peter blir varslet av DHÅ om hva som har skjedd, og kaller det rett ut å «lyve for Gud». Da både Ananias og Saffira dør samme dag, kommer stor Guds frykt over menigheten. Omkring denne historien merker vi oss:

- Problemet var løgngen innfor Gud, ikke at de ikke ga alle pengene for eiendomssalget (eller i det hele tatt valgte å selge eiendommen sin for å gi penger inn) til menigheten.
- Gud er en hellig Gud, Han er ren og alt som skal kunne nærme seg Ham må være rent og sant
- Gud hater synd, men elsker synderne. Guds vrede mot synden, lot Han ramme Jesus. Og det er i Ham vår redning finnes, uten Ham er vi fortapt!
- Etter denne historien står det et litt rart vers, som ikke umiddelbart er så lett å forstå (Apg 5,13). Hvem er «de andre» i den sammenhengen? Kan det ha vært mennesker som av en eller annen grunn ville slutte seg til menigheten, men uten å ha tatt imot/ville ta imot Jesus som sin frelser? Kan da Ananias og Saffira ha vært blant disse?
- Vi må være forsiktige med å lage teologi ut av ett slikt enkeltstående eksempel som denne historien er. Det er også i orden at slike ting kan få stå der til undring.
- Historien sier noe om at det kristenlivet som skildres i Apostlenes gjerninger, var ekte saker. Se også Apg 5,12 og 14-16. En stor folkevekkelse var på gang,

Slik kirken fra starten av var ett, vibrerte av DHÅs kraft, og preget av Guds kjærlighet, slik tror vi at den også mot slutten før Jesu gjenkomst skal stå fram: i enhet, kraft, styrke, kjærlighet, offervilje, omsorg og varme.

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Vitnesbyrdet kan ingen ta fra oss. Hvordan bruker du selv ditt vitnesbyrd?
- Hva tenker du når du leser historien om Ananias og Saffira? Hvordan kan vi i dag relatere til det som skjedde?